

Lehet Más a Politika
Országgyűlési Képviselőcsoportja
Frakcióvezető

Dr. Lenkovic Barnabás úrnak
az Alkotmánybíróság elnökének

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	11 / 2092-0 / 2015
Érkezett:	2015 JÚL 06.
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	H

Helyben

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott országgyűlési képviselők (levelezési cím: Képviselői Irodaház, 1054 Budapest, Széchenyi rkp. 19.) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés e) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 24. § (1) bekezdése alapján törvény

**Alaptörvénnyel való összhangjának utólagos vizsgálatára
irányuló indítványt**

nyújtunk be, amelynek keretében kérjük, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 66/A. §-a, 92. § (1a) bekezdése és 110/A. § a) pont ae) és b) pont bb) alpontja, a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 38/A. §-a és 39. § (1) bekezdése, 85. § (1) bekezdés 13. pontja, az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi VI. törvény 29. § a)-b) és d)-i) pontjai, a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VIII. törvény 24. § (5) és (6) bekezdése, valamint a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet 9. § (1) bekezdés c) és d) pontja, (2) bekezdése és (3) bekezdés a) pontja, 13. § (1) bekezdés c) pontja, (2) bekezdése és (3) bekezdés a) pontja, 17. § (1) bekezdés b) pontja, 20. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése, 22. § a) pont ab) alpontja és b) pont bb) alpontja, 23. §-a, 26. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése, 27. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdése, 11-12. és 14. alcímei, 38. § (3)-(4) bekezdése, 39-40. §-a és 3-4. és 10. mellékletei sértik az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdését és XXI. Cikkét, ezért azokat semmisítse meg.

1. 2015. április 1-jéig a környezet- és természetvédelmi szakigazgatásnak a tényleges hatósági munka oroszlánrészét végző területi szervei a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet alapján a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek mint az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség területi szervei

voltak. Szintén ezen időpontot megelőzően a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kt.) 66. §-ában foglalt garanciális szabályból az következett, hogy környezethasználat minden esetben csak a környezetvédelmi hatóság – önálló hatósági jogkörben vagy szakhatóságként lefolytatott eljárása eredményeként meghozott – érdemi hatósági döntése alapján, illetve kivételes esetben a nála tett bejelentés alapján volt megkezdhető és folytatható:

„66. § (1) A környezethasználat – a (2) bekezdésben meghatározott kivételekkel –
 a) a környezeti hatásvizsgálat hatálya alá tartozó tevékenységek esetén – a b) pontban foglaltak kivételével – a tevékenységre a környezetvédelmi hatóság által kiadott környezetvédelmi engedély,
 b) az egységes környezethasználati engedélyezés hatálya alá tartozó esetekben a környezetvédelmi hatóság által kiadott egységes környezethasználati engedély,
 c) a környezetvédelmi felülvizsgálat hatálya alá tartozó tevékenységek esetén a környezetvédelmi hatóság által kiadott környezetvédelmi működési engedély,
 d) az a)–c) pont hatálya alá nem tartozó – az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott – esetekben a környezethasználó kérelmére a környezetvédelmi hatóság által kiadott egybefoglalt környezethasználati engedély,
 e) az a)–d) pont hatálya alá nem tartozó – külön jogszabályban meghatározott – esetekben a környezetvédelmi hatóság által kiadott határozat, vagy szakhatóságként való közreműködése esetén szakhatósági állásfoglalása figyelembevételével más hatóság által kiadott határozat jogerőre emelkedését követően kezdődhet meg, illetve folytatható.
 (2) Az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott esetekben a környezethasználat a környezethasználó által a környezetvédelmi hatóság részére adott bejelentést követően kezdhető meg, illetve folytatható.”

A Kt. 92. § (1) bekezdése pedig a környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakértői tevékenységet kötötte a környezetvédelmi hatóság hatósági eljárásához:

„92. § (1) Környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakértői tevékenységet az végezhet, akinek tevékenységét a (2) bekezdésben meghatározott hatóság engedélyezte. Ha jogszabály környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakkérdésben szakértő igénybevételét írja elő, vagy az ilyen szakértő igénybevételéhez külön jogkövetkezményt állapít meg, szakértőként kizárólag az a személy vehető igénybe, valamint a jogszabályban meghatározott jogkövetkezmények csak annak a szakértőnek az igénybevételéhez fűződnek, aki rendelkezik a (2) bekezdés szerinti engedéllyel.”

Hasonló garanciális szabályt a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 39. §-a is tartalmazott, amely az alábbiakat mondta ki:

„39. § (1) Védett természeti területre közvetlen kihatással lévő vagy azt közvetlenül érintő más hatósági eljárás során a természetvédelmi hatóság – kivéve, ha a tevékenység környezeti

hatásvizsgálat- vagy egységes környezethasználati engedélyköteles – szakhatóságként működik közre:

- a) földrészlet megosztása, alakjának, terjedelmének megváltoztatása;*
- b) telekalakítás, építés, létesítés és használatbavétel;*
- c) nyomvonalas létesítmény és földmű építése;*
- d) ipari, mezőgazdasági, szolgáltatási tevékenység végzéséhez szükséges telep létesítésének engedélyezése során;*
- e) külön jogszabályban meghatározott esetben az erdészeti, vadászati, halászati hatósági eljárásokban;*
- f) bányatelek megállapításának, módosításának, az ásványi nyersanyag feltárására, kitermelésére, valamint a meddőhányó hasznosítására, a kitermelés szünetelésére, a bánya bezárására vonatkozó műszak üzemi tervek és a tájrendezési terv jóváhagyásának, továbbá a bányászati létesítmények építésének és üzembe helyezésének engedélyezésekor;*
- g) termőföld más célú hasznosításának;*
- h) külön jogszabályban meghatározott veszélyes anyag átszállításának, tárolásának;*
- i) kormányrendeletben meghatározott esetekben a vízgazdálkodási, vízvédelmi tevékenységek, létesítmények engedélyezésekor.”*

Végül, bár ennek a környezetvédelmi intézményrendszer szempontjából akkor jelentősége még nem volt, a fővárosi és megyei kormányhivatalokról, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok kialakításával és a területi integrációval összefüggő törvénymódosításokról szóló 2010. évi CXXVI. törvénynek a kormányhivatalba integráltan működő szakigazgatási szervekre vonatkozó szabályai egységes szervezeti keretek közötti, azonban a hatáskörök közjogi megosztásán alapuló működést tettek lehetővé a korábban önálló, de a területi kormányhivatalba integrált feladatok ellátása tekintetében.

2015 márciusának utolsó napjaiban azonban az Országgyűlés elfogadott két, a területi közigazgatási hatósági rendszert immár néhány éven belül sokadszorra átalakító törvényjavaslatot. A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VIII. törvény és a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VIII. törvény együttes hatásában a zöldhatóságok rendszere tekintetében az alábbiakkal járt:

- a) A Kt.-t a 2015. évi VI. törvény 3. § (1) és (6) bekezdése kiegészítette egy új 66/A. §-sal, illetve a hozzá kapcsolódó felhatalmazó rendelkezéssel, amely a 66. §-ban meghatározott garanciát lerontva kimondta a következőket:

„66/A. § (1) A környezethasználatlal járó tevékenység engedélyezésére irányuló hatósági eljárásban a környezetvédelmi szempontok érvényesülését szakhatósági közreműködés keretében vagy szakkérdésként kell vizsgálni.

(2) A hatóság a tervezett tevékenység elvégzéséhez nem járulhat hozzá, ha az környezeti elemet veszélyeztetne vagy károsítana.”

b) A Kt.-t a 2015. évi VI. törvény 3. § (2) bekezdése kiegészítette egy új 92. § (1a) bekezdéssel, amely a § (1) bekezdésben meghatározott garanciát lerontva kimondta a következőket:

„(1a) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést nem kell alkalmazni, ha a környezetvédelmi, természetvédelmi és tájvédelmi szakkérdést a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóság más hatóság eljárásában – jogszabály alapján – szakértőként vizsgálja.”

c) A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Tvt.) 38/A. §-a és 39. § (1) bekezdése, 85. § (1) bekezdés 13. pontja az a) pontban jelzettel analóg módon a természetvédelmi szakhatósági eljárásra vonatkozó törvényi garanciát is fellazította az alábbi rendelkezéssel, illetve a 39. § felvezető szövegébe illesztett betoldással, illetve kormányrendeleti felhatalmazással:

„38/A. § (1) A védett természeti területre közvetlen kihatással lévő vagy azt közvetlenül érintő eljárásokban a természetvédelmi szempontok érvényesülését szakhatósági eljárás keretében vagy szakkérdésként kell vizsgálni.

(2) A hatóság a tervezett tevékenység elvégzéséhez nem járulhat hozzá, ha az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján az természeti értéket vagy védett természeti területet veszélyeztetne vagy károsítana.”

d) Az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi VI. törvény 29. § a)-b) és d)-i) pontjai megszüntették a kormányhivatalokba integrált szakigazgatási szervek szervezeti különállását.

e) A 2015. évi VIII. törvény 24. § (5) és (6) bekezdése a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni rendelte a két törvény – és az azok kapcsán kiadott kormányrendeletek – hatásköri változásait az alábbiak szerint:

„(5) A 2015. április 1-jét megelőzően indult ügyben folyamatban lévő szakhatósági eljárás 2015. április 1-jén a törvény erejénél fogva egyesül azzal az eljárással, amelyben a szakhatóság megkeresésére sor került, ha a szakhatósági eljárásban vizsgálandó szakkérdést a 2015. április 1-jén hatályos jogszabályok alapján az ügyben hatáskörrel rendelkező hatóság szakhatósági közreműködés nélkül a saját eljárásában vizsgálja. Az eljárások egyesítésére egyebekben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33/B. §-a alkalmazandó azzal, hogy az egyesítés nem érinti a 2015. április 1. előtt végzett eljárási cselekmények hatályát és a megkezdett határidőket.

(6) A 2015. április 1-jét megelőzően előzetes szakhatósági állásfoglalás iránt indult eljárást meg kell szüntetni, ha a szakhatósági eljárásban vizsgálandó szakkérdést a 2015. április 1-jén hatályos jogszabályok alapján az ügyben hatáskörrel rendelkező hatóság szakhatósági

közreműködés nélkül a saját eljárásában vizsgálja. Az előzetes szakhatósági eljárásért megfizetett illetéket vagy igazgatási szolgáltatási díjat vissza kell téríteni annak, aki azt megfizette. A visszatérítés iránt a 2015. április 1-jén hatályos jogszabályok alapján az ügyben hatáskörrel rendelkező hatóság intézkedik.”

A két törvénymódosítás tehát felszámolta azokat a törvényi garanciákat, amelyek eddig a környezethasználat önálló hatósági eljárásban való engedélyezéséhez kapcsolódtak. A szabályozást teljessé azonban a környezetvédelmi és természetvédelmi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 71/2015. (III. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) támadott rendelkezései tették, amelyek – a megszűnő környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőségek helyett – általános elsőfokú környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságként azt a kormányhivatalt jelölték ki 2015. április 1-jétől, amely éppen ebben az időpontban vált közjogi értelemben véve teljesen egységes, szakmai alapon elkülönült, önálló hatáskörrel rendelkező szervezeti egységek nélküli hivatallá.

A két jogalkotó tehát felszámolta a területi hatáskörrel rendelkező zöldhatóságot úgy, hogy a korábban önálló hatáskörök elkülönült gyakorlására semmilyen jogszabályi garanciát nem hagyott, egyben a jövőre nézve a kijelölt környezetvédelmi hatóság hatósági döntése nélkül is lehetővé tette a környezethasználat megkezdését és folytatását akkor, ha a zöldhatóság a környezetvédelmi, természetvédelmi vagy tájvédelmi szempontok érvényesülését más hatóság eljárásában szakkérdésként vizsgálja. Tette mindezt úgy, hogy a változásokra minimális felkészülési időt biztosított és azokat a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni rendelte.

Ez ezek a jogszabályi rendelkezések azonban álláspontunk szerint sértik az Alaptörvényt.

2. Az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése rögzíti a biológiai sokféleségnek, különösen a honos növény- és állatfajoknak a jövő nemzedékek számára történő megőrzése kötelezettségét, az Alaptörvény XXI. Cikke pedig elismeri az egészséges környezethez való jogot mint alapjogot.

Az Alkotmánybíróság elmúlt évtizedekben kialakított, még az Alkotmány rendelkezésein nyugvó gyakorlatát felülíró szabályozási elemet az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései nem tartalmazzák. Mint azt a 3068/2013. (III. 14.) AB határozat [46] pontja kifejezetten ki is mondta: „Az Alaptörvény szövege az egészséges környezethez való jog tekintetében megegyezik az Alkotmány szövegével, ezért az egészséges környezethez való jog értelmezése során az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban tett megállapítások is irányadónak tekinthetők.”

Álláspontunk szerint az elfogadott törvény azért eredményez alkotmányellenes helyzetet, mert a környezetvédelem alkotmányos alapjait lefektető 28/1994. (V. 20.) AB határozatban kifejtett, legutóbb a 16/2015. (VI. 5.) AB határozatban megerősített elvekkel ellentétes.

A 28/1994. (V. 20.) AB határozat ugyanis – a 996/G/1990. AB határozatban kimondott elvi tételeket kiegészített tartalommal megismételve – a védettségi status quo biztosításának, illetve az állami intézményvédelmi kötelezettségnek a tartalmáról a következőket mondta ki:

„[A]z állam a környezetvédelem elvi alapjainak és módszereinek megválasztásában szabad, s szabad annak meghatározásában is, hogy a környezethez való jog tartalmát adó sajátos állami kötelezettségből milyen konkrét jogalkotási és kormányzati teendők származnak”, azonban „nem élvez szabadságot abban, hogy a környezet állapotát romlani engedje, vagy a romlás kockázatát megengedje. [...] A környezethez való jog érvényesítése alkotmányosan megköveteli azt, hogy az állam – amíg jogi védelem egyáltalán szükséges – az elért védelmi szinttől csakis olyan feltételekkel léphessen vissza, amikor alanyi alapjog korlátozásának is helye lenne.”
[28/1994. (V. 20.) AB határozat, 1994, 134.]

A 16/2015. (VI. 5.) AB határozat [110] pontja az Alaptörvény alapján fennálló védelem tekintetében is kifejezetten rögzítette, hogy „[t]ekintettel arra, hogy az Alaptörvény nem csupán megőrizte az egészséges környezethez való alkotmányos alapjog védettségi szintjét, hanem az Alkotmányhoz képest e tárgykörben lényegesen bővebb rendelkezéseket is tartalmaz, megállapítható, hogy az olyan szervezetalakítási szabályozás, amely kevésbé hatékony védelmet eredményez, alaptörvény-ellenes helyzetet idéz elő”.

Végül ez utóbbi alkotmánybíróági határozat idézett pontja a nemzeti park igazgatóságok által kezelt állami földterületek kezelői jogának nagyban hasonló elvek szerint végrehajtott megszüntetése kapcsán rögzítette, hogy „[a] természetvédelmi szempontok nem megfelelő érvényesítése, esetlegesen másodlagossá válása pedig olyan hosszútávon jelentkező negatív externáliákat, társadalmi költségeket, illetve károkat okozhat, amelyek ellentétesek az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdésében foglalt, a biológiai sokféleségnek, különösen a honos növény- és állatfajoknak a jövő nemzedékek számára történő megőrzése kötelezettségével, valamint a XXI. cikk (1) bekezdésében foglalt egészséges környezethez való joggal. Amennyiben a jogalkotó mégis úgy dönt, hogy egy gazdasági szemléletű szervre természetvédelmi feladatokat telepít, úgy csak speciális anyagi és eljárási garanciák révén biztosítható, hogy a természetvédelmi célok ne rendelődjenek alá az elsősorban profitorientált gazdasági tevékenységnek. [...] Az a körülmény, hogy bizonyos, korábban fennálló és egyértelműen beazonosítható, jogszabályok által biztosított hatáskörök a szabályozási környezetből hiányoznak és emiatt egyes feladatok ellátatlanul maradnak, a jogszabályi védelmi szint csökkenését eredményezi, még akkor is, ha emiatt a természeti állapot tényleges romlásának „csak” a kockázata merül fel. A jogalkotónak ilyen, az alkotmányossági vizsgálat tárgyává tett átfogó jellegű, több jogszabály módosítását is eredményező jogalkotói aktus meghozatalakor (mint jelen esetben), különös figyelmet kell fordítania a szabályozás teljességére és a lehetőségeihez képesti hézagmentességére. Figyelemmel kell lennie arra is, hogy a jogszabályokban korábban fellelhető garanciális elemek hatékonysága, maga a védelmi

szint ne csökkenjen, hanem annak mértéke legalább a szabályozás módosítását megelőző szinten maradjon, vagy inkább növekedjen.”

Márpedig ezeknek az elveknek a támadott jogszabályi rendelkezések ugyanúgy nem felelnek meg, mint ahogy az Országgyűlés 2015. április 28-ai ülésnapján elfogadott, az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvénynek az e határozat által alkotmányellenesnek minősített rendelkezései.

3. A Kormány az Alaptörvény 15. cikk (2) bekezdésén alapuló szervezetalakítási szabadsággal rendelkezik, amely az alárendelt államigazgatási szervezet kialakításának magas fokú szabadságát alapozza meg. Ez a szabadság azonban természetesen nem terjed ki bármely, más alkotmányos rendelkezésekkel ellentétes, és különösen alapjogot sértő szervezeti megoldások alkalmazására, a szervezetalakításnak pedig törvényi szintű korlátai is lehetnek, ahogy az 90/2007. (XI. 14.) AB határozatból is következik. Ezért aztán a Kormánynak a Korm. rendelet megalkotásakor is biztosítania kellett volna azt, hogy a 2. pontban kifejtett alkotmányossági követelmények ne sérüljenek.

Nem is értik azonban a kormányzati szervezetalakítás szabadságát ugyanakkor a támadott rendelkezések közül azok, köztük is elsősorban a Kt. új 66/A. §-a és 92. § (1a) bekezdése, a Tvt. új 38/A. §-a, valamint a hozzájuk kapcsolódó kormányrendeleti kijelölések, amelyek nem csak egyszerű hatáskörtranszfert valósítanak meg, hanem felszámolják – a bárhogyan is kijelölt – zöldhatóságok érdemi, az ügy tartalmi kimenetelét meghatározóan befolyásoló döntésének kötelezettségét. Azzal ugyanis, hogy az eddig alkalmazott szakhatósági közreműködés helyett megnyílik a lehetőség arra, hogy a zöldhatóságot szakértőként, azaz döntési felelősség nélkül vonja be az eljárásába az egyébként az ügyben eljáró másik hatóság, ezzel a törvényalkotó maga nyit meg egy olyan ügykört, amelyben a Kt. 66. § és 92. § (1) bekezdés, valamint a Tvt. 39. § (1) bekezdés eddigi garanciái nem érvényesülnek.

4. A védelmi status quo megőrzését szolgáló garanciák hiánya mellett a szabályozási váltás módját is az Alaptörvénnyel ellentétesnek tartjuk, minthogy a regionális zöldhatóságok megszüntetésének módja és ütemezése, a felkészülési idő hiánya sem a végrehajtási szintű joganyag megfelelő felülvizsgálatát, sem a szervezeti változást ellensúlyozó – jogszabályi vagy azon kívüli – szakmai garanciák előzetes bevezetését nem tette lehetővé.

Budapest, 2015. július 2.

Tisztelettel,

	név	aláírás
✓1.	Sallósi R. Benedek ✓	
✓2.	SCHMUCK ERISÉBET ✓	
✓3.	Schleifus Andras ✓	
✓4.	SZÉKBERNÁDEK ✓	
✓5.	IKOTTY ISTVÁN ✓	
✓6.	TOBIÁS JÓZSEF ✓	
✓7.	PI SUNKOGSI TÁMÁS ✓	
✓8.	DR. TÓTH BERTALÁN ✓	
✓9.	Gógos Zoltán ✓	
✓10.	Dr. Bárándy Gergely ✓	
✓11.	Gör Nándor ✓	
✓12.	ERINŐS ANITA ✓	
✓13.	DEMETER MÁRIA ✓	
✓14.	DR. SZAKÁCS LÁRÁS ✓	
✓15.	JMSZSA ISTVÁN ✓	
✓16.	BANGÓNÉ BOZBÉLY ILDIKÓ ✓	
✓17.	Hiszikung Derső ✓	
✓18.	TUKACS ISTVÁN ✓	
✓19.	Uiss László ✓	
✓20.	DR. LEGÉNY ZSOF ✓	
✓21.	BURÁNYI SÁNDOR ✓	
✓22.	Dr. Hiller István ✓	
✓23.	Kunhalasi Ágnes ✓	
✓24.	Kudva Zoltán ✓	
✓25.	dr. Varga László ✓	
✓26.	VEGET KRISTÓF ✓	
✓27.	SZABÓ SÁNDOR ✓	
✓28.	Hováti László ✓	

- 29. DR MOGÁR ZOLT ^{név}
- 30. KORÓZS LAJOS
- 31. TÓTH CSABA
- 32. KEPLI LAJOS
- 33. DÜRÖ DÓRA
- 34. FARKAS GERGELY
- 35. DELVÁCS LÁSZLO GYÖRGY
- 36. DR STAUDT GÁBOR
- 37. MAGYAR ZOLTÁN
- 38. Vaisz Sebestyén
- 39. ANDER BALÁZS
- 40. Kulcsár Gergely
- 41. DR. GYÜRE CSABA
- 42. DR. APÁTI KIMBÓ
- 43. Égőcs István
- 44. Szervác Botva
- 45. BANA TIBOR
- 46. GYÖNGYÖSI MÁRTON
- 47. VONA GÁBOR
- 48. Z. KÁRPÁI DANIEL
- 49. MIRKÓCSEKI ADÁM
- 50. NOVÁK ELBŐ
- 51. Vóher János
- 52. HEGEDŰS LORÁNTÓ
- 53. ....
- 54. ....
- 55. ....
- 56. ....

- aláírás
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
- .....
- .....
- .....
- .....